

La tribuna

Un futur compromès

Tot plegat és un exemple del camí pedregós pel qual ens porta el Sr. Antoni Martí amb el seu Govern

VÍCTOR
Naudi

En la sessió del Consell General del passat dimarts 28 de juny, vam fer un debat a l'entorn de les liquidacions de comptes del exercici 2014 dels diferents organismes vinculats a l'Estat. En la meua intervenció com a portaveu d'SDP feia referència a la poca consideració i l'escàs respecte que atorguen bona part de les entitats públiques fiscalitzades als informes i observacions que el Tribunal de Comptes formula any rere any.

El mal exemple i la paradoxa l'escenifica l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF) que ni tant sols s'havia molestat a lliurar els comptes dins els terminis. Si l'organisme que ha de supervisar el nostre sistema financer, que hauria de fer prova de seriositat transparència i ser un exemple d'excel·lència, bandeja els principis fonamentals del compliment legislatiu, ens podem esperar a qual-sevol cosa. Davant aquesta laxitud en el respecte de la norma per part del regulador financer no ens hauria d'estranyar que un bon dia es conegués que fins i tot alguna entitat bancària s'escapés d'estudi pel que fa al compliment estricte del que està establert en la comptabilització dels fons de reserva.

Tot plegat és un exemple del camí pedregós pel qual ens porta el Sr. Antoni Martí des que va arribar al Govern.

En cinc anys el Sr. Martí ha superat amb escreix la pitjor etapa de la mala imatge que havíem tingut com a país durant l'època del contraban de tabac, i la llista negra de paradís fiscal. D'una forma perniciososa el govern Martí ha acabat propiciant una imatge d'incertesa, de poca confiança i d'inseguretat jurídica que afecta molt negativament la credibilitat internacional del nostre país.

Un exemple fou la reduïda en dos punts del IGI a les estacions d'esquí, el transport de passatgers i Caldea, i

les exempcions fiscals de les SICAVs, que ara, segons va avançar en el debat d'orientació política, DA ja preveu modificar. Tot just fa tres anys, i un any per l'impost directe, que són d'aplicació i ja s'acaben generant dubtes i temors als obligats tributaris i, més especialment, als inversors forans.

La modificació legislativa que va permetre als comuns rebaixar, durant un període de sis mesos, la cessió obligatòria en valor econòmic fins al zero per cent dels terrenys en sol urbà consolidat, quant tot just feia uns sis anys de mitjana, que s'havien aprovat els plans d'ordenació comunals, no tant sols va generar greuges comparatius per aquells que ja havien pagat el preu alt, sinó que, en el cas d'algun Comú en concret, es va facilitar que certes propietats s'escapessin de satisfer valors milionaris.

I no parlem d'algunes transaccions immobiliàries realitzades darrerament pels anomenats poders fàc-

No ens ha d'estranyar que la majoria demòcrata no dubti en votar lleis retroactives, com és el cas en certs articles de la llei 8/2015 del 2 d'abril

tics, que semblaria que s'estalviessin l'Impost de Transmissions Patrimonials.

Per altra banda, la resposta del ministre de Finances en la passada sessió de Consell General de preguntes al Govern, no va permetre deixar suficientment aclarit si existia o no un frau fiscal en una declaració d'importació d'un cert volum econòmic. Semblants maniobres generen una vegada més incredulitat en la societat.

I en mig d'aquest escenari ple d'inseguretat i incertesa és inevitable recordar la imatge negativa del ministre de Finances per actuacions desafortunades del seu passat empresarial. Unes actuacions que desacrediten totalment un càrrec públic que

s'ha de regir per uns valors de rectitud i fermesa.

També hem sabut, en la darrera sessió de control a Govern, que l'Institut Espanyol del Medicament s'havia queixat de l'augment fraudulent de la venda de vacunes, que anaven a parar dins el territori veí, obrint així un nou front de tensió en les relacions diplomàtiques.

Dins d'aquest panorama no ens ha d'estranyar que la majoria demòcrata no dubti en votar lleis retroactives, com és el cas, al meu entendre, en certs articles de la llei 8/2015 del 2 d'abril que obre la via al procediment de resolució d'entitats bancàries.

En definitiva, únicament paguem uns quants i els altres se n'escapen. I,

si cal, es canvien les lleis de forma expressa. Aquesta és la realitat i la trista imatge que es projecta al exterior.

La llista és llarga. No sempre tot és culpa de Govern, cal reconèixer-ho. Però l'obligació del Govern és anticipar i preveure a curt i llarg termini, i aquí no veiem ni anticipació ni previsió sinó que quan no s'improvisa es mira cap a una altra banda.

I això ho saben fer molt bé gràcies a la maquinària propagandística de DA. Andorra va bé i la situació econòmica millora cada dia, segons el seu missatge.

No negaré pas que en alguns sectors, especialment aquells que gaudeixen de subvencions directes o indirectes, la situació no els va malament.

El núvol en el qual estan encimbellats els Demòcrates els impedeix tocar de peus a terra. El seu desconeixement dels dossiers i l'excessiva dependència de promeses fetes, amb l'afegit de les seves estretes vinculacions en alguns sectors, porten al pitjor Govern que mai hi havia hagut en l'Andorra constitucional.

Aquesta és l'espiral en la qual desafortunadament ens està abocant la política erràtica del Sr. Antoni Martí. Per una banda no s'afronten les grans reformes estructurals, i per altra banda veiem com s'esmicolen els principis fonamentals que haurien de generar confiança en el país, reforçant la seguretat jurídica i garantint una estabilitat fiscal, pilars bàsics per generar riquesa i per captar una inversió estrangera realment productiva.

Mentre, constatem com els ingressos fonamentals de l'Estat, la banca, els impostos especials, i la construcció, es van aprimant. I el turisme no creix. Però el Sr. Martí es dedica a anar engeixant la massa salarial de la funció pública amb la contractació de personal a dit.

Molt em temo que a no tardar gaire i mancat de projecte el Sr. Martí començarà a fer planar l'ombra d'una possible pujada d'impostos, solució més a l'abast i d'últim recurs. Al capdavall, no pot repetir mandat...

Aquest escenari aboca a un futur molt compromès. ≡

***Conseller general per SDP**